

LUTHEROVA DEKÁDA 2012

Zákon a evanjelium

5. Zaslúbenia Starej zmluvy

„Boh nie je človekom, aby klamal, ani ľudským synom, aby ľutoval. Či nevykoná, čo povedal? Či nesplní, čo vyriekol?“ (4M 23, 19)

Nič vážne sa v našom živote nedeje nezáväzne – na skúšku. Nezáväzne – na skúšku sa nemôžeme narodiť, ani zomrieť, nezáväzne nemôžeme ani milovať. Keďže reformácia poukázala na Božiu lásku – na Pánovo milostivé sklonenie sa k nám, je dobré pripomenúť, že **jedným z kľúčových výrazov spojených s láskou (všeobecne) i s Božou láskou – je sľub. Sľub znamená ohlásiť, zaručiť dar, vyjadriť sa s istotou o budúcnosti, o sebe samom a tak v druhom vzbudiť jeho súhlas, jeho vieru.**

Kým pravoverný Žid pod Písmom svätým rozumel v prvom rade Boží zákon, ktorý je nutné zachovávať, **my kresťania vidíme v Písme svätom knihu Božích sľubov.**

Skrze vieru (ešte zbožného) kráľa Šalamúna hovorí Biblia základnú pravdu: **„Nepadol ani jeden zo všetkých vzácných Hospodinových sľubov“ (1. Kráľov 8, 56).**

Ak sa vraví: „Sľuby sa sľubujú, blázni sa radujú“ – a my sa o tom napr. v politike, ale aj pri nejednom z manželstiev trpkó presviedčame – vedzme, **že Pánu Bohu je „sľubotechna“ úplne cudzia.** – „Nepadol ani jeden zo všetkých vzácných Hospodinových sľubov.“ Boží sľub – **Božie zaslúbenia znamenajú, že Pán Boh zaručuje dar, vyjadruje sa s istotou o budúcnosti, o sebe samom a že tak chce vzbudiť našu vieru, náš súhlas.**

Nezriedka sme vnútorne ubití z toho, čo všetko nám, našej viere a praktickému životu našej cirkvi chýba. Hoci je to tak, Bohu nechýba nič. Pán Boh je dokonalý a zjavuje svoju jedinečnú veľkosť i neochvejnosťou svojich sľubov. V 4. Mojžišovej 23, 19 čítame: „**Boh nie je človekom, aby klamal, ani ľudským synom, aby ľutoval. Či nevykoná, čo povedal? Či nesplní, čo vyriekol?**“ Vykoná a splní, lebo „**Nepadol ani jeden zo všetkých vzácných Hospodinových sľubov**“ (1. Kráľov 8, 56)

Už čítanie prvej časti Biblie, **Starej zmluvy (SZ), je pripomínaním mnohých a vzácných Božích zaslúbení.** Neveriaci ľudia považujú Božie zaslúbenia za bezvýznamné, za hlúposť, ba za niečo pohoršlivé („Vy kresťania iba falošne utešujete ľudí večnosťou...“). **Pre nás, veriacich, však Božie zaslúbenia patria k tomu najcennejšiemu, čo jestvuje. Keď ich čítame/počúvame a dôverujeme im, dotýkame sa pokladov.** Keďže nejedno zo zaslúbení SZ sa už naplnilo, táto skutočnosť nás posilňuje dôverovať, že „**nepadol ani jeden zo všetkých vzácných Hospodinových sľubov**“ – posilňuje nás žiť podľa Božích zaslúbení. **Žiť podľa Božích zaslúbení, znamená veľa pre obnovu – pre aj dnes takú potrebnú reformáciu cirkvi.** Božie zaslúbenia pre nás nemajú hodnotu, ak sa podľa nich neodvážime žiť. Koľkúže len nádej a silu pre Lutherov život znamenali slová: „**Svojou spravodlivosťou vytrhni a vyslobod' ma!**“ (Žalm 71, 2a)

Pri uvažovaní o Božích zaslúbeniach SZ môžeme povedať: **Božia „pošta“ je doručená, len ju „rozbaľiť“.** A jej obsahom – obsahom Božích zaslúbení je spása, dedičstvo, život, spravodlivosť

pred Bohom, synovstvo, dar Svätého Ducha. **V Pánovi Ježišovi Kristovi všetky Božie zaslúbenia našli svoje áno** (2. Korintským 1, 20): „*Koľkokoľvek je Božích zaslúbení, v Ňom sú všetky: áno.*“

Pán Ježiš je stelesnením Božích zaslúbení v našom svete – a to ako svojimi činmi, tak aj svojou osobnosťou. Je všetkým, čo človek očakáva a všetkým, čo Pán Boh zaslúbil svojmu ľudu: Pravdou, životom chlebom života, svetlom, vzkriesením (por. *Ján 14, 6; 6, 35; 8, 12; 11, 25*).

SZ rozpráva ako Boh konal so svojim ľuďom, ktorému dal zaslúbenia. SZ obsahuje zaslúbenia o spáse, o prichádzajúcom Božom kráľovstve a Kristovi.

Božie zaslúbenia v SZ obsahujú kresťanskú nádej. Keď išlo Pavlovi pred súdom o život, trval na zaslúbeniach daných otcom – hovoril o budúcej odmene, pre ktorú je pripravený obetovať všetko: *6, „A teraz stojím tu obžalovaný pre svoju nádej zaslúbenia, ktorú naši otcovia prijali od Boha, 7a náš dvanásťkmeňový národ ustavične, dňom-nocou slúžiac Bohu, dúfa, že bude mať účasť na tom zaslúbení. Pre túto nádej, kráľ [Agripa], žalujú Židia na mňa.“* (Sk 26)

Pavel mnoho rokov svojho života strávil zvestovaním evanjelia o tom, že **zaslúbenie dané otcom Pán Boh splnil vzkriesením Ježiša** (Sk 13, 32 – 34). Nádej večného života zaslúbil pravdivý Boh už pred večnými vekmi (Tit 1, 2). Kto nechce počuť, čo Boh zaslúbil už v úvodných knihách Biblie („v Mojžišovi“) a prorokoch, toho nepresvedčí, ani keby niekto vstal z mŕtvych (L 16, 31).

Pán Boh nevyslovil svoje zaslúbenia „z dlhej chvíle“, ale aby v nás vzbudil dôveru - vieru- v Neho, náš súhlas s Jeho konaním. Z našej ľudskej perspektívy právom očakávame napĺňanie Božích zaslúbení. Práve tak Pán Boh očakáva, že na Jeho sľuby odpovieme vierou, prijímaním Jeho darov, čerpaním z bohatstva, ktoré nám daroval najmä v Pánovi Ježišovi Kristovi i vďakou a Božou odvahou naplneným životom. Nech toto – viera, vďačné prijímanie Božích darov, odvaha – život podľa Božích zaslúbení, charakterizuje náš život. Potom sa náš svet, cirkevné zbory v ktorých žijeme, nebudú zdať bohaprázdné, ale budeme bytostne prežívať, že Pán Boh tento svet i svoju cirkev drží vo svojej dobrej dlani a Jeho slovo vykoná, čo sa Mu páči (por. *Izaiáš 55, 11*).

Interaktívna časť biblickej hodiny (BH) – práca s biblickými textami:

Účastníci BH vyhľadajú aspoň niektoré zo zoznamu zaslúbení (textov) v SZ a porovnajú ich s veršami v NZ, ktoré poukazujú, že Mesiáš Ježiš Kristus starozmluvné zaslúbenia naplnil pri svojom prvom príchode. V prípade, že na BH prichádzajú ľudia, ktorí sa v Písme sv. ťažšie orientujú, je možné vopred pripraviť zoznam naplnených zaslúbení. Pozri: <http://www.christliche-autoren.de/erfuellung-verheissungen-jesus.html>)